

Posudek oponenta diplomové práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce: Petr Vorlíček, Benediktini v Čechách (1419–1620) na příkladu vybraných klášterů, diplomová práce, Katedra dějin a didaktiky dějepisu, Pedagogická fakulta UK, Praha 2018, 103 stran.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce				

Celkové hodnocení (slovně)

Petr Vorlíček si vybral pro svou diplomovou práci poměrně málo studované téma z dějin českých klášterů, a to období 1419-1620, dobu, která byla pro většinu z nich neobyčejně tíživá. Nejprve husitské války doprovázené sekularizací statků, poté století „přežívání“ v prostředí, které většinou

katolickým institucím nebylo příliš přátelsky nakloněno. Petr Vorlíček si pro svou studii vybral kláštery benediktinské, na nichž ukazuje, jak se vývoj jednotlivých opatství odlišoval, do jaké míry byly řádové domy schopny nepříznivou situaci zvládat, proč některé kláštery zanikly a jiné dobu před počátkem protireformace přečkaly lépe.

Autor ovšem nepracuje se všemi benediktinskými kláštery v Čechách, ale svůj výběr omezuje na tři z nich- Ostrov, Kladruby, Opatovice. Proč se rozhodl pro sondu a ne pro zpracování tématu v jeho úplnosti, z textu neplyne (i když se dá odhadnout, že důvodem byl potenciálně příliš velký rozsah úkolu). V práci však není uvedeno ani podle jakého klíče byl učiněn výběr, s nímž P. Vorlíček pracuje. Úvod, jenž uvádí čtenáře do autorových záměrů, je velmi stručný (1 s.), definuje sice cíle práce, ale příčiny vymezení tématu, ať již časové, nebo jiné, neuvádí.

Petr Vorlíček pracuje s rozsáhlým souborem pramenů a literatury, přesto však v tomto výběru chybějí některé práce. Obecně lze říci, že defendent se příliš nevyzná v novější archeologické literatuře, užívá často starší práce, ač nové výzkumy přinesly řadu výsledků- typicky v případě ostrovského kláštera, kde v 80. letech 20. století a i později probíhal rozsáhlý výzkum spojený se jmény Petra Sommera a Pavla Břicháčka (s. 26). Obdobně kladrubský klášter má svého největšího znalce v Karlu Nováčkovi, jehož práce je sice v textu zmíněna, ale zjevně nedoceněna. Mojmír Horyna, jehož autor diplomové práce omylem pokládá za archeologa (s. 11), byl historik umění a znalec především díla Santiniho.

Co vlastního textu práce se týče, Petr Vorlíček prokazuje, že je schopen historické práce, zvládá práci s prameny i s literaturou. Přesto jsem od jeho práce očekávala něco více. Metodologicky se mi zdá práce velmi tradiční- vyprávění plynoucí po jednotlivých opatských úřadech. Žádný pokus pohlédnout na zpracovávaná data jiným způsobem. Chybí mi větší podíl vlastního odborného přínosu, postrádám přehledy majetku a vývojové mapy pro jednotlivá klášterní panství.

Pochválit mohu závěr práce, v němž autor nejen konstatuje, že se jednotlivé kláštery a jejich panství vyvíjely odlišným způsobem, ale snaží se také postihnout příčiny, proč tomu tak bylo.

Jazyk práce je čtivý, kultivovaný.

Doporučuji k obhajobě.